

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.III.40.067/2021/5.

A felperes:

felperes neve (felperes lakcíme)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Horváth Róbert ügyvéd (ügyvéd címe)

Az alperes:

alperes neve (alperes székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Bársonyné dr. Magó Krisztina kamarai jogtanácsos (alperes székhelye)

A per tárgya:

Megbízási díj megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kecskeméti Törvényszék 3.M.70.109/2021/19.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Az alperes 3.M.70.109/2021/21.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 20 000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy 71 734 (hetvenegyezer-hétszázharmincnégy) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] Magyarország schengeni övezethez csatlakozásával 2008. január 1. napjától az önálló határőrség megszüntetésre került, a továbbiakban az a rendőrség központi, területi és helyi szervekre tagozódó elkülönült szolgálati ágaként működik. A helyi szervek eltérő feladatokkal és ehhez igazodóan eltérő szervezettel bírnak attól függően, hogy schengeni külső, vagy belső határszakasszal rendelkeznek. A külső határok mellett határrendészeti kirendeltségek kerültek felállításra. Több megyei rendőr-főkapitányság illetékességi területén kettő vagy több határátkelőhellyel rendelkező határrendészeti kirendeltség üzemel. Ezek többsége az egyes határátkelőhelyekre külön szolgálatparancsnokot oszt be függetlenül a határátkelőhely állományának nagyságától.

[2] A felperes 2015. július 1. napjától ügyeletesi beosztásban teljesít szolgálatot az alperes szervezetén belül működő határrendészeti kirendelettség neve állományában. Tiszthelyettesi besorolási osztály „C” besorolási kategóriába tartozik.

[3] A kirendeltséghez két szolgálati hely tartozik, a határátkelő 1 és a határátkelő 2. A két szolgálati helyen 12 ügyeletes beosztású rendőr látja el az ügyeleti szolgálati feladatokat, általában három havonta váltva a szolgálati helyet.

[4] A kirendeltség Határrendészeti Alosztályát a tiszti besorolású alosztályvezető, és a tiszthelyettesi beosztású szolgálatparancsnok vezetik. A szolgálatparancsnok az alosztályvezető helyettese, illetve távollétében helyettesítője. Az alosztályvezető utasítása szerint végrehajtja az alosztály szolgálatvezénylésével, belső működésével, az állomány felkészítésével, képzésével, az állománnyal foglalkozással kapcsolatos teendőket, valamint utasításra szolgálatirányító parancsnoki feladatokat lát el. A szolgálatirányító parancsnok az

adott szolgálatban felel a kirendeltség határőrizeti és határforgalom-ellenőrzési feladatainak végrehajtásáért, a szükséges feltételek biztosításáért, a szolgálati feladatok, illetve a kirendeltség szolgálati helyei tevékenységének összehangolásáért. Mindkét vezető település neve dolgozik, közülük a szolgálatparancsnok havi 4-5 alkalommal jelenik meg a határátkelő 2-en az állomány ellenőrzése érdekében.

[5] A felperesnek azokban az esetekben, amikor a határátkelő 2-en teljesít szolgálatot, számos olyan többletfeladatot kell ellátnia, amelyek a határátkelő 1-en a szolgálatparancsnok feladat- és felelősségi körébe tartoznak. A szolgálati parancs, a szolgálati terv elkészítésén, az állomány átcsoportosításán, berendelésén, képzésén kívül lényegében az összes szolgálatparancsnoki feladatot elvégzi a település neve 2-i szolgálata alatt. 2017. január 1. napjától a határátkelő 2-en ügyeletesi szolgálatot teljesítő megnevezése „határátkelőhely-szolgálat parancsnoka (átkelőhely-ügyeletes)”.

[6] A felperes 2015. november 14. napjától 2018. szeptember 30. napjáig terjedő időszakban a határátkelő 2-en 2015. novemberében 6, 2015. decemberében 7, 2016. februárjában 13, 2016. márciusában 11, 2016. áprilisában 12, 2016. májusában 4, 2016. augusztusában 2, 2016. szeptemberében 2., 2016. októberében 7, 2016. novemberében 11, 2016. decemberében 2, 2017. januárjában 4, 2017. májusában 1, 2017. júniusában 14, 2017. júliusában 7, 2017. augusztusában 2, 2017. szeptemberében 6, 2017. októberében 7, 2017. novemberében 2, 2017. decemberében 3, 2018. januárjában 3, 2018. februárjában 1, 2018. áprilisában 1, 2018. májusában 7, 2018. júniusában 15, 2018. júliusában 6, 2018. augusztusában 1, és 2018. szeptemberében 1 alkalommal teljesített szolgálatot. A felperes a közúti határátkelőhely 1 ellátott többletfeladatokért, a többletfelelősség viseléséért díjazásban nem részesült, 2018. október 1. napjától pedig szolgálatparancsnoki kinevezést kapott.

[7] A felperes neve illetékességi területén lévő határrendészeti kirendeltség neve 2 a szolgálatirányítást főhatárrendész beosztású látja el, mely feladat ellátásáért az alperes részére megbízási díjat fizet. Szintén a megyéhez tartozó határátkelő 3 olyan főhatárrendész és szakértő beosztású hivatásos állományúak teljesítenek szolgálatot, akiket szolgálatirányítói feladatok ellátásával is megbíztak, ezért az alperes részükre szintén megbízási díjat fizet.

[8] A felperes 2017. április 12. napján szolgálati panaszt nyújtott be a kirendeltség vezetője részére, amelyben sérelmezte, hogy az ügyeletesi feladatok összessége és súlya, valamint a beosztáshoz tartozó felelősség mértéke nem áll arányban az irányadó rendelet 2. sorszámú melléklete, valamint a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015 évi XLII. törvény (Hszt.) 5. számú melléklete által meghatározott „C” besorolási kategóriával. Előadta továbbá, a 24/2015. ORFK Utasítás III. fejezet 8. pontja 35. és 36. alpontjaiban felsorolásában foglalt szolgálatparancsnoki feladatokat látja el teljes mértékben a határátkelő 2-en teljesített ügyeletesi szolgálat során, ennek ellenére a szolgálatparancsnoki beosztáshoz tartozó „E” besorolási kategória helyett csak „C” besorolási kategóriába tartozik, amely álláspontja szerint nem áll arányban a terheléssel. A felperes a 24/2015. ORFK Utasítás általa megjelölt pontjai alapján a határátkelő 2-en szolgálatparancsnoki feladatok ellátására hivatkozással kérte az ügyeletes és a szolgálatparancsnok beosztás közötti illetmény-különbözet és annak törvényes késedelmi kamatainak kifizetését 2015. október 15. napjáig visszamenőlegesen, valamint kérte a hatályos normákban szabályozott alá-, illetve fölérendeltségi szolgálati

viszonyok körül adódott ellentmondásos helyzet tisztázását, a későbbiekben kialakuló visszás helyzetek megelőzése céljából.

[9] A felperes szolgálati panaszát a alperes neve rendőr-főkapitánya a 2017. május 29. napján kelt 03000/5052-1/2017. ált. számú határozatával elutasította. Megállapította, hogy a felperes „C” besorolási kategóriába sorolása megfelel az irányadó jogszabályoknak. A Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseire hivatkozva rámutatott, a felperes a vizsgált időszakban eredeti szolgálati beosztásának ellátása alól nem mentesült, más szolgálati beosztás betöltésére történő megbízására nem került sor és ilyen jellegű feladatokat nem látott el, ezért a szolgálatparancsnoki és az ügyeletesi beosztás illetmény-különbözetére nem jogosult.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[10] A felperes többször módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jogcímén 2015. november 14. napjától 2018. szeptember 30. napjáig terjedő időszakra a határrendészeti kirendelettség neve közúti határátkelőhely 1 az ügyeletesi szolgálati beosztáshoz nem tartozó többletfeladatok, szolgálatparancsnoki feladatok ellátása miatt 896 680 forint, valamint ezen összeg után 2017. március 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére. Előadta, a határátkelő 2en az ügyeletesi feladatok ellátása mellett a munkaköri leírása alapján feladatát nem képező szolgálatparancsnoki feladatokat is végzett azáltal, hogy a szolgálati helyen nincs szolgálatparancsnok beosztás rendszeresítve. Utalt arra, hogy tudomása szerint a határátkelő 4 szolgálatot teljesítő ügyeletesei szintén szolgálatparancsnoki feladatot látnak el, a munkáltatójuk részükre ezen feladatok ellátásáért megbízási díjat fizet.

[11] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Fenntartotta a szolgálati panaszt elutasító határozatban foglaltakat. Nem vitatta, hogy a felperes az általa megjelölt időpontokban határátkelő 2en ügyeletesi szolgálatot teljesített, azonban álláspontja szerint ezen alkalmakkor a szolgálatparancsnoki beosztáshoz tartozó feladatokat nem látott el. Állította, az irányadó jogszabályi rendelkezéseket és a két beosztáshoz tartozó munkaköri leírást egybevetve a két munkakör célja és funkciója különböző, a teljesítményelvárások, feladatok, a felelősség mértéke eltérő, a két tevékenység nem azonos. A felperes által megjelölt időpontokban a határátkelő 2en ügyeletesi beosztásban teljesített szolgálat során a felperes kizárólag ügyeletesi tevékenységet végzett, vagyis feladat- és hatásköre, felelősségi köre nem terjed ki a kirendelettség teljes területére, így a vasúti határátkelőhely határforgalmának ellenőrzésére, illetve a kirendelettség illetékességi területén a határőrizeti feladatok végrehajtására, a szolgálatot ellátó állomány vezetésére, irányítására, amely a hivatásos állomány szolgálatparancsnok beosztású tagjainak alapvető kötelezettsége. Hivatkozott arra, a szolgálatparancsnoki beosztásban nevezett más feladatokat lát el a felperes által elvégzett feladatokhoz képest, melyhez szolgálatparancsnoki szaktanfolyamot is el kell végeznie.

Az elsőfokú ítélet

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 896 680 forintot és ezen összeg után 2017. március 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, valamint 270 000 forint perköltséget. Megállapította, a meg nem fizetett 89 300 forint eljárási illetéket az állam viseli. Határozatának indokolásában rögzítette a Kúria eseti döntéseire hivatkozással, hogy a megbízási díj megállapítása szempontjából nem a beosztás elnevezésének, hanem az elvégzett feladatoknak van jelentősége. A megbízással betöltött magasabb beosztás akkor értelmezhető, amikor a hivatásos állomány tagja tartósan és folyamatosan az egymást követő szolgálati napokon, vagy egy hónapban döntően és túlnyomó részt e szolgálati beosztásához tartozó feladatkört látja el. Ez esetben a megbízással betöltött beosztás szerinti illetmény alatt – 30 napot meghaladó megbízás esetén – havi illetményt kell érteni. Ennek megállapíthatósága hiányában a ténylegesen teljesített többletszolgálat alapján a Hszt. 71. § (5) bekezdése lehet az irányadó. A megbízási díj mértékét indokolt havonta a többletszolgálat ellátásával érintett szolgálati napok száma alapján megállapítani, mivel a hivatásos állomány tagját az illetmény és illetmény jellegű juttatás havonta illeti meg. Amennyiben a díjazás törvényi feltétele fennáll, annak számítását az határozza meg, hogy a megbízott mentesült-e az eredeti beosztás alól, a megbízással betöltött beosztás ellátásakor, vagy az eredeti beosztásának ellátása mellett végzett többlet szolgálatot. Amennyiben mentesült, akkor a díjazása nem lehet kevesebb, mint a megbízással betöltött beosztás szerinti illetmény.

[13] Rámutatott, a szolgálatparancsnoki feladatok szabályozásáról rendelkező 14/2017. (III.24.) ORFK Utasítás és annak 4. számú melléklete jelen ügyre nem alkalmazható, mivel annak személyi hatálya kifejezetten nem terjed ki a határrendészeti kirendeltségen működő szolgálatparancsnokra. Egyetértett az alperesnek azzal az érvelésével, miszerint a Határforgalom-ellenőrzési szabályzatról szóló 24/2015. (XV.) ORFK Utasítás 3. fejezete a közös szabályok tekintetében a szolgálatparancsnok, az útlevélnkező, az elkülönített ellenőr, a rendészeti ügyintéző, a vízumkiadó, a biztosító, a forgalomirányító, a kutató és a kutyavezető megnevezéssel nem szolgálati beosztásokat fogalmaz meg, hanem beosztásokhoz kapcsolódó feladatokat, illetve felelősségi kört rögzít. Az ügyeletes szolgálati beosztás pedig szerepel a rendszeresített szolgálati beosztásokról rendelkező 30/2015. (VI.15.) BM rendeletben is, azonban az ügyeletes feladataira, felelősségére vonatkozóan sem a fenti utasítás, sem a korábban hatályban lévő 57/2013. (XII.21.) utasítás nem tartalmaz rendelkezéseket. Megállapította, a felek között nem volt vitatott, és azt tanú 1 neve, tanú 2 neve, tanú 3 neve tanúvallomása is alátámasztotta, hogy a határrendészeti kirendeltség nevéen, annak két kihelyezett szervénél, a közúti határátkelőhely 1 és a határátkelő 1 különböző feladatok merülnek fel az ügyeletesi szolgálat ellátása során és különböző a felelősség mértéke is. Az M.95/2019. számú ügyből beszerzett tanúvallomások alapján továbbá bizonyítottnak találta a felperesnek azt az állítását, hogy a közúti határátkelőhely 1 ügyeleti beosztásban szolgálatot teljesítő személynek lényegesen több feladatot kell ellátnia, mint amikor a határátkelő 1 teljesít szolgálatot, mivel a közúti határátkelőhely 1 a határrendészeti kirendeltség neve Ady Endre u. 21. szám alatti épületében tartózkodó szolgálat parancsnok nem jelenik meg mindennap, nincs jelen a szolgálatteljesítés során, hanem havonta négy-öt alkalommal jár a helyszínen ellenőrzés végett.

[14] Az alperes által becsatolt feladatok felsorolását tartalmazó munkaköri leírások egybevetéséből és a tanúvallomásokból arra a következtetésre jutott, hogy a település neve2 kihelyezett szolgálati helyen történő szolgálatteljesítés során az ügyeleti szolgálatban a felperes ellátja részben a 24/2015. (X.15.) ORFK Utasítás 5. címe szerinti eligazítási, illetve

beszámoltatási feladatokat, amelyek az ORFK Utasítás értelmében egyértelműen a szolgálati előjáró parancsnok feladatai. A feladatokat a felperesnek abban az esetben, mint ügyeletes beosztásának nem kellene ellátni, amennyiben település neve 2 is rendszeresen tartózkodna szolgálatparancsnok, amely feltételezett esetben e feladatokat a szolgálatparancsnok teljesítene. Miután azonban e feladatokat a település neve2i Közúti Határátkelőhely folyamatos rendeltetésszerű működéséhez elengedhetetlenek és szükségesek, a felperes a szolgálatparancsnoki beosztáshoz tartozó feladatokból is végez feladatokat és vállal felelősséget a közúti határátkelőhely 1 az ügyeletesi szolgálat teljesítése során. Kifejtette, a munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét, azonban a felperes munkaköri leírása a 24/2015. (X. 15.) ORFK Utasításban foglaltakkal szemben olyan feladatokat is meghatároz, amelyet szolgálatparancsnoki feladatként, illetve felelősségeként nevezett meg.

[15] Értékelte, hogy a felperes ügyeletes beosztásban teljesített szolgálatot, amelyhez kapcsolódó feladatok teljesítése során más feladatokat végzett el a vasúti határátkelőhelyen történő szolgálat teljesítése során, továbbá más és több feladatot látott el a határrendészeti kirendelettség nevehez tartozó közúti határátkelőhely 1 történő szolgálat teljesítése során, amely utóbbi nagyobb felelősséget is jelentett. Az ügyeletesi szolgálati beosztáshoz tartozónak azokat a feladatokat ítélte, amelyek a határátkelő 1 merültek fel. Kiemelte, a Hszt. 71. § (5) bekezdése nem kívánja meg, hogy a más szolgálati beosztáshoz tartozó feladatokból valamennyit ellásson a megbízási díj megállapításához az érintett hivatásos állományú, erre tekintettel szabályozza a Hszt. 71. §-a a megbízási díj összegszerűségét 50-200 %-os mértékben, a mérlegelés lehetőségét biztosítva. Nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a felperes a szolgálatparancsnoki beosztáshoz szükséges végzettséggel nem rendelkezett, mivel az nem zárta ki a szolgálati parancsnoki feladatokhoz tartozó részfeladatok ellátását, csupán a magasabb besorolást. A végzettség hiánya így nem akadályozta annak, hogy a felperes a Hszt. 71. §-a alapján a ténylegesen teljesített és az eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott szolgálatparancsnoki feladatok teljesítésére is figyelemmel ellentételezésben részesüljön. A többlet szolgálatért járó díjazás összegszerűségét akként határozta meg, hogy az legfeljebb havi 1-3 alkalom esetén 50 %-os mértékű, havi 4-7 alkalom esetén 100 %-os mértékű, valamint az ezen felüli szolgálati napok esetén 120 %-os mértékű, amelyre vonatkozó felperesi számítás helyességét az alperes nem vitatta, így azt ítélezése alapjául elfogadta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[16] Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Előadta, a felperes munkaköre kapcsán változás abból adódott, hogy 2015. évben az új Hszt. hatályba lépésével az állománytáblában megjelent a szolgálatparancsnok beosztás, és a részlegvezető kivezetésre került, vagyis a szolgálatparancsnok az ügyeletes beosztásból kiemelésre került. Ennek keretében a hivatásos állomány szolgálatparancsnok beosztású tagját az ügyeletessel szemben többletfelelősség, valamint irányítási jogosultság és kötelezettség terheli. Hangsúlyozta, a szolgálatparancsnok beosztás az ügyeletesi beosztáshoz képest eltérő szaktanfolyami végzettséghez kötött, és a határrendészeti kirendelettségeken a szolgálatparancsnoki rendszert nem vezették be. Ezért a hivatásos állomány ügyeletes beosztású tagja a határátkelőhelyen szolgálatot ellátó állomány szolgálati „előjárójaként” járt/jár el, amely az ügyeletesi beosztásból adódó követelmény és az ügyeletesi feladatok ellátását eredményezi, egyben nem jelenti a szolgálatparancsnok beosztásban végzendő feladatok részleges átvételét. Megítélése szerint a felperes munkaköri

leírása és konkrét tevékenysége a jogszabály által meghatározott, ügyeletes beosztáshoz tartozó feladatokat tartalmaz, a jogszabályi lehetőségeken nem terjeszkedik túl. Ezért a felperes szolgálat teljesítése során kizárólag ügyeletes beosztásból adódó feladatokat lát el, nem végez a beosztásához nem tartozó tevékenységet. Utalt arra, a határrendészeti kirendelettség neve állományában végzett ügyeletesi feladatok nem vethetők össze más határrendészeti kirendelettséggel, illetve a rendőr-főkapitányság ügyeleti szolgálatán végzett tevékenységgel. Hivatkozott arra, az ORFK Utasítás a határátkelőhelyen szolgálatot ellátó állomány vonatkozásában nem nevesíti az ügyeletes állományt, annak ellenére, hogy a határrendészeti kirendelettségeken a határforgalom ellenőrzéséhez kapcsolódó sajátos feladatok miatt az ügyeleti szolgálat nem szűnt meg. Ezért az ORFK Utasítás 34. pontja szerinti szolgálatparancsnoki feladat megjelölés megtévesztő, azonban a szolgálatparancsnoki beosztás elkülönül a szolgálatparancsnoki feladatoktól, azaz a szolgálatparancsnoki beosztásból adódó feladatok és felelősség nem egyezik meg az ügyeletes feladatkörével és felelősségével.

[17] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult annak helyes indokaira figyelemmel.

Az ítéltábla döntésének indokai

[18] A fellebbezés alaptalan.

[19] A felperes megbízási díj iránti keresetét arra hivatkozással terjesztette elő, az eredeti beosztásához nem tartozó, szolgálatparancsnoki beosztás körébe tartozó feladatokat látott el, amelyek számára többletfeladat ellátást, többletterhet jelentettek. Az elsőfokú bíróság megállapíthatónak találta, hogy a felperes a szolgálatparancsnoki beosztásokhoz tartozó feladatot is ellátott, amelyet azonban az alperes fellebbezésében vitatott.

[20] A jelen ügyben alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 163. § (2) bekezdése alapján a felek nyilatkozataiból helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a település nevezi határátkelőhelyen ellátta az általa felsorolt feladatokat. Helyesen értékelte úgy, hogy a meghallgatott tanúk is alátámasztották az általa elvégzett feladatokat, az őt terhelő felelősséggel kapcsolatos felperesi előadást, illetve azt, hogy e feladatok, az azokkal kapcsolatos felelősség túlmutatott a keletbéli szolgálati helyen ellátott ügyeletesi feladatokon, felelősségen.

[21] Helytállóan értékelte az elsőfokú bíróság a 24/2015. (X. 15.) ORFK utasítás rendelkezéseit, különösen annak 5. és 8. címében foglaltakat tekintetben, hogy a felperes település nevezi szolgálata idején az ügyeletesi feladatokat lényegesen meghaladó részben olyan feladatokat lát el, amelyek a szolgálatparancsnok feladatkörébe tartoznának.

[22] Az előbbiekkal kapcsolatban helyesen mutatott rá, a munkaköri leírás ellentétes az előbbi ORFK utasításban foglaltakkal, annak felhatalmazása nélkül tesz a felperes feladatává és felelősségi körévé olyan feladatokat, amelyeket az Országos Rendőrfőkapitány szolgálatparancsnoki feladatként, illetve szolgálatparancsnoki felelősségi körként szabályoz,

illetve nevez meg. Helyesen utalt a Kúria e körben kialakult gyakorlatára, amely szerint a munkáltató az ellátandó feladatok körét a munkaköri leírásban korlátlanul nem bővítheti. A munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét (Mfv.II.10.516/2017/4.). A munkaköri leírás alapján az egyéb feladat olyan utasítások elvégzését jelentheti, amelynek elvégzésével a másik beosztás nem üresedik ki (Mfv.II.10.393/2017/4.). Az előbbiek alapján helyesen nem vette mérvadónak, hogy a felperes munkaköri leírása tartalmazza az érintett, egyébként szolgálatparancsnoki beosztáshoz tartozó feladatokat, ellenkező esetben kiüresedne a szolgálatparancsnoki feladat- és felelősségi kör.

[23] Helyesen vonta le azt a következtetést is a határrendészeti kirendelettség neve vezetőjének 2010. és 2011. évben hozott intézkedéseiből, hogy miután azok az új Hszt. hatályba lépése előtt születtek, a bennük foglaltak nincsenek figyelemmel a később kialakított szolgálatparancsnoki rendszer bevezetésére, ebből következően nyilvánvalóan az ügyeleti szolgálat működésével összefüggő szabályokat sem a hatályos jogszabályi rendelkezésekkel összhangban tartalmazzák.

[24] Helyesen következtetett az elsőfokú bíróság a többletfeladatok felmerülésére abból az országos gyakorlatból, miszerint vannak olyan két vagy több határátkelőhellyel rendelkező határrendészeti kirendelettségek, ahol a szolgálati feladatokat külön-külön szolgálatparancsnok látja el az egyes határátkelőhelyeken, függetlenül a hozzá tartozó szolgálati állomány nagyságától.

[25] Mindezekből helyesen jutott arra a következtetésre, hogy ügyeletesi feladatoknak a felperes azon feladatai tekinthetők, amelyeket kelebíai szolgálati helyén lát el, míg a település neve2i kihelyezett szolgálati helyen teljesített szolgálata során ellátott feladatok zömmel a szolgálatparancsnoki feladat és felelősségi körbe tartoznak, olyan többletfeladatok és felelősségek, amelyekre figyelemmel a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján a felperes megbízási díjra jogosult a rendvédelmi illetményalap százalékos mértékében, amelynek felperes általi számítását az alperes sem az elsőfokú eljárásban, sem a fellebbezésében nem vitatta.

[26] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[27] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperesnek a jogi képviselével felmerült, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdésére figyelemmel a kifejtett tevékenységgel arányos ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét.

[28] Az alperes személyes illetékmentessége folytán meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Dr. Jobbágy Ildikó s.k.
s.k.

Dr. Tolna András s.k.

Dr. Dobler László

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró